

Giriş Tarihi: 6.12.2016

Halep'ten Türkiye'ye yaşam kaçıışı

Tülay CANBOLAT

ABONE OL

Google News

Yusuf Ekrem'e Halep'te vatani görevini yaparken lösemi teşhisi kondu. Savaşın harabeye çevirdiği ülkesinde tedavi olamayınca Türkiye'ye sığındı. Esad ve DAESH askerleri tarafından kilometreler öncesinden tutulan yollardan bagajda saklanarak kaçabildi ve nihayet Türkiye'de sağlığına kavuştu

O savaşın ortasında tüm ailesinden ayrı düşmüş, kanserle aylarca mücadele etmiş ve film gibi bir kaçıyla yaşama tutunmuş bir asker. 15 Temmuz FETÖ ihanetine karşı hasta haliyle "Son kalemiz, umudumuz düşmesin" diyerek sokaklara çıkmış Türkiye sevdalısı bir Suriyeli. Yusuf Ekrem; Esad ve DAESH'in cehenneme çevirdiği Halep'te vatani görevini yaptığı sırada lösemi hastası olduğunu öğrenen ve ondan sonrası tam bir drama dönen hikâyesini SABAH Ankara'ya anlattı. İşte düşman askerlerince kilometreler öncesinden tutulan yollardan bagajda saklanarak kaçabilen ve başkentte son anda yapılan nakille yaşama tutunan Yusuf'un hikâyesi:

CEPHEDE LÖSEMİLİ MÜCADELE:

Suriyeli Türkmen bir ailenin 10 çocuğundan biriyim. Ailem savaştan iki yıl sonra 2013'te geldi, ben asker olduğum için orada kaldım. Şam'da askerlik yaparken kaldırıldığım hastanede lösemi teşhisi kondu. Haftalarca hastanede yattım Şam'da ama üzülmesinler diye aileme söyleyemedim. Hasta

olarak aylarca cephede savaştım ancak durumum ağırlaşınca 'Burada tedavi olman m¼mk¼n değil acil T¼rkiye'ye gitmen gerek' diyerek terhis ettiler. Ailemi 2 yıldır görm¼yordum, çok hastaydım ve Suriye'den asker olduğum için ıkamıyordum. Ya askerler öld¼recekti ya da lösemi...

FİLM GİBİ KAÇIŐ:

Halep'e gelmem film gibiydi. Şam'dan Halep'e kadar t¼m yol Esad'ın askerleri tarafından tutuluyordu. Halep'in girişinde de DAEŐ vardı. Hasta olduğumu tedavi için T¼rkiye'ye geçmem gerektiğini söyleyerek bir minib¼s Őof¼r¼yle anlaştım. Önce o da yolcular da istemedi. ¼nk¼ terhis de olsan asker taşınan yerdeki herkes suçlu sayılıyor. Őof¼r yolculara, 'Arkadaşlar bu askeri ailesine g¼t¼receđim durumu ağır, hasta. Onu bagajda saklayacağım kabul ediyor musunuz? Yolumuza çıkan olursa yerini sakın söylemeyin' dedi, onlar da kabul etti. 4 saat boyunca bagajda kaldım. Araç her durduğunda, her asker sesini duyduğumda y¼ređim ağzıma geldi. Her an beni bulabilirlerdi. Askerden kurtulsam bagajda havasızlıktan ölebilirdim. Arabayı durdurup arama yapmamaları için dua ettim. Ve Gaziantep'ten T¼rkiye'ye girdim.

AğABEYİNDEN 2'NCİ CAN:

Daha önce T¼rkiye'ye hiç gelmemiştim, ilk ziyaretim böyle oldu ama mutluyum. 3 yıldır lösemi hastasıyım iki yıl ilaç tedavisi aldım. Acil nakil olmam gerektiğini söyledi Adana'daki doktorlar ve Ankara'ya gönderdiler. İki aydır Ankara'da bu hastanede tedavi gör¼yorum. Ağabeyimden alınan ilikle sağlığıma kavuştum, çok iyiyim. T¼rkiye sayesinde iki kez ölümden kurtuldum. Buradan ıkınca Adana'ya ailemin yanına gideceğim. Diğer ölkeler bizi ölüme terk ederken T¼rkiye bize sahip ıktı.

ANKARA ONKOLOJİ UMUT OLUYOR

Yusuf'un ameliyatını yapan Kamu Hastaneleri 3. Bölge Genel Sekreterliği Onkoloji Hastanesi HOD Kurucu Başkanı Prof. Dr. Fevzi Altuntaş, çok başarılı bir nakil yaptıklarını söyledi. Altuntaş, "Hasta bize durumu kritik bir şekilde geldi, nakilden başka şansı kalmamıştı. Bu t¼r allojenik nakiller daha pahalı, nitelikle ve riskli işlemlerdir. Ölkemizde bu işlemler ücretsiz yapılıyor. Bizim dışımızda d¼nyanın birçok ölkesinde bir milyon dolardan başlıyor bu ameliyatlar" diye konuştu.

15 TEMMUZ'DA TÜRKİYE SURİYE OLMASIN DİRENİŞİ

Zor bir gece olan 15 Temmuz'a değinmeden geçemeyeceğim. O gece kahvehanede darbe girişimini duyan ağabeyim eve geldi ve 'Türkiye'de darbe oluyor' dedi. Tüm aile, 'Bu doğru olamaz' dedik. Sığındığımız umudumuz olan son kale Türkiye elden gidemezdi. Başka gidecek yerimiz yok, burası bizim umudumuz diye yola çıktık. Çünkü savaşın ne demek olduğunu biliriz. Türkiye de Suriye olmasın diyerek 10 kardeşimle hasta halimle sokağa çıktık. Adana sokaklarında halkla birlikte biz de darbeye karşı durduk.

TEK İSTEĞİM YENİDEN VATANIMA DÖNMEK

Suriyeli olmak kapıların kapatılması için yeterli bir sebep iken Türkiye bizi sadece içeri almadı, halkıyla kucakladı, eğitim, sağlık her imkanını sundu. Halk bize yüreğini açtı, doyurdu, giydirdi. Sadece Antep'te bizim için devlet 40 okul açtı. Bunu asla unutmayacağız. Savaş bittikten sonra kendi ülkemize dönmek istiyoruz. En çok istediğim şey vatanıma tekrardan kavuşmak.

ŞABAH